

Nisce timpuri grele : precum pustiiri cauzate de grindină, mortalitate în vite, și alte asemenea calamități, adduseră pușină quâte pușină ruina a-questei oneste familii, quare se bucurasse odinióră de o commodă și plăcută viețuire.

Intr'o di, sârmanulū Riemann, ducându-se în mișloculū țerrinelor salle, le vedū devastate și astă dată de grindină. Spicele jăcea pe pământū : mări nicī-unulū nu scăpasse de aquestū spăimântătorū flagellū. Laboriosulū agricultorū erà cu atătū mai desolatū, cu quătū ellū își pusesse tótă speranța în recolta aquestui anulū. Și în adevărū, daqua aquestă recoltă i-ar fi fostū favorabilă, ellū și-arū fi asiguratū pânea pentru totū anulū, și ar fi putut plăti proprietarului o parte din arendă : quocī tatălū Riemann nu posedà pământ propriū, ci țineà în arendă o moșioră a unui avutū proprietarū din aquellū ținutū. Unica avere que-i rămăsese de la părinți, erà o umilă căsuță și grădina que țineà de dēnsa. Darō și aquesta nu erà pe deplin alle lui : restriștile que încerca necurmat de quăți-va anni, illū nevoisserō a lua bani cu împrumutare, și a-și hypothecà casa.

Quând își vedū țerrinele devastate, Riemann cu ochii plini de lacrimi, exclamă cu durere : « Dóme, mâna ta greū mă apasă ! » Apoi, după quâte-